

6. Стрельніков В.Ю. Критерії якості підготовки фахівців у закладах освіти. *Використання технологій менеджменту якості в управлінні закладами освіти* : збірник матеріалів II регіональної науково-практ. конф. (м. Тернопіль, Україна, 20 листопада 2018 року). / укладачі : Брик Р.С., Дідух Т.Г. Тернопіль, 2019. – С. 73–79.

7. Стрельніков В.Ю. Менеджмент якості підготовки магістрів спеціальності «Педагогіка вищої школи». *Менеджмент розвитку соціально-економічних систем у новій економіці* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Полтава, 14-15 травня 2015 р.). Полтава : ПУЕТ, 2015. С. 194–197.

8. Стрельніков В.Ю. Педагогічна діагностика якості підготовки майбутніх фахівців : *Морские технологии : проблемы и решения – 2014* : Материалы Всеукр. научно-практич. конф. Керчь : Керченский государственный морской технологический университет, 2014. С. 210–220.

9. Стрельніков В.Ю. Показники якості дидактичної системи згідно з вимогами ISO 9001. *Матеріали XXXII міжнар. наук.-метод. конф. «Якість вищої освіти : інтерактивні методи спільної навчальної діяльності викладачів і студентів»*, 29–30 березня 2007 року. Полтава : ПУСКУ, 2007. С. 154–155.

Андрій Кравченко

ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ КУРСАНТІВ ВИЩИХ ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ (ВНЗ)

Міжнародна військово-політична ситуація у світі, бойові дії на сході України потребують підтримання та удосконалення Збройних Сил на рівні, що забезпечує надійний захист суверенітету та територіальної цілісності України.

Важливою складовою боєздатності української армії є підготовка офіцерських кадрів у вищих військових навчальних закладах. Офіцер, який озброєний якісними знаннями, здатний на високому рівні виконувати функціональні обов'язки за призначенням, бути прикладом для своїх підлеглих при веденні бойових дій.

Поняття якості знань, за визначенням С. Гончаренка, це співвіднесення видів знань з елементами змісту освіти й тим самим з рівнями засвоєння. Якість знань має такі характеристики: повноту, глибину, систематичність, системність, оперативність, гнучкість, компетентність, узагальненість [1]. Спеціальна військова освіта передбачає не тільки якісні знання з певного напрямку підготовки, а також і практичні уміння та навички. Питання удосконалення та застосування педагогічних технологій які забезпечують якість освіти курсантів вищих військових навчальних закладів особливо актуальні на сучасному етапі реформування системи військової освіти на шляху до північноатлантичного альянсу (НАТО). Використання новітніх технологій у підготовці курсантів сприяє впровадженню у дидактичний процес особистісно-орієнтованого навчання, уміле поєднання та правильного застосування теоретичних знань на практиці. Сьогодні курсанти вищого військового навчального закладу засвоюють теоретичний матеріал з навчального предмету, відпрацьовують та закріплюють на практиці. Внесення відповідних змін у навчальні плани та програми спрямовані на отримання умінь та навичок на основі теоретичних знань, призводить до забезпечення якості освіти майбутніх офіцерів. Стає зрозумілим, що тільки практичні польові навчання можуть підготувати високопрофесійного захисника України. Характер військової служби майбутнього офіцера у військах потребує якісно нового рівня освіти, що становиться неможливим без впровадження у військовому закладі сучасних досягнень науки та техніки, інноваційного підходу до його організації та проведення, активного залучення курсантів до вирішення складних навчально-бойових завдань. Такі нововведення, використовуючи досвід передових армій Європи та США, мають стосуватися усіх компонентів військово-дидактичного процесу й особливо мети, змісту, методів, прийомів, засобів навчально-пізнавальної діяльності, а також критеріїв оцінки. На думку

військового педагога В. Ягупова дидактичні інновації у забезпеченні якості військової освіти передбачають наявність трьох головних цілей: «по-перше, її спрямування на вдосконалення усіх складових військово-дидактичної системи з метою досягнення якомога кращих оптимальних результатів у даних умовах, по-друге, збудження творчого мислення у військових педагогів на тих, хто навчається, формування у них мотивів і мотивації інноваційної військово-дидактичної діяльності, по-третє, залучення військових педагогів і тих, хто навчається, до активної дидактичної інноваційної діяльності» [3].

Якість освіти курсантів забезпечується в першу чергу, в умовах навчального процесу вищого військового навчального закладу. Цьому сприяють сучасні організаційні форми занять (лекції, семінари, групові, лабораторні, практичні, індивідуальні, самостійні) під керівництвом викладача, а також групові вправи, командно-штатні навчання тощо. Ключовою постаттю у забезпеченні якості військової освіти є викладач, який повинен бути високопрофесійною особистістю, досконало володіти педагогічною майстерністю. На думку І. Зязюна педагогічна майстерність це найвищий рівень педагогічної діяльності (якщо характеризується якісні показники результату), як вияв творчої активності особистості педагога (якщо характеризується психологічний механізм успішної діяльності) [2]. Сьогодні вимагає від викладачів переосмислення педагогічних технологій, проведення усіх без винятку видів занять, застосування інноваційних підходів. Отримання якісної освіти майбутніми офіцерами стає реальним, якщо застосовується не традиційні технології та інноваційні, проблемні технології, основною для яких слугує моделювання навчально-бойових дій та ситуацій з урахуванням досвіду АТО, ООС, повсякденної діяльності, їх розгляд, аналіз та оцінка, проведення «мозкових штурмів», проблемно-діалектичне вивчення фундаментальних та військово-технічних дисциплін, що дозволяє курсантам побачити та прогнозувати предметні аспекти процесу їх майбутньої професійної діяльності у військах. На наше переконання, проблемні технології створюють обстановку реальної практики виконання конкретних військово-технічних завдань, а також створюють умови для курсантів відчувати та усвідомити обсяг і складність виконання функціональних обов'язків за призначенням уже після закінчення навчального закладу. Такі педагогічні технології у системі військової освіти дозволяють курсантам самостійно і творчо засвоювати необхідні знання, приймати обґрунтовані рішення, уміти брати на себе відповідальність за їх виконання та наслідки.

Таким чином, впровадження у практику діяльності вищих військових навчальних закладів інноваційних педагогічних технологій дозволить підняти на новий рівень якість освіти майбутніх офіцерів Збройних Сил України, що в цілому позитивно позначиться на обороноздатності нашої Держави, а при необхідності дати гідну відсіч агресорові.

Список використаної літератури

1. Гончаренко С. Український педагогічний словник/ С. Гончаренко//«Либідь». – Київ, 1997. – с. 373-374
2. Педагогічна майстерність: Підручник / І.А. Зязюн, Л.В. Крамушенко, І.Ф. Кривонос та ін.; За ред. І.А. Зязюна. – К.: Вища шк., 1997. — 349 с.
3. Теорія і методика військового навчання / В.В. Ягупов; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. - К. : Тандем, 2000. – с. 318